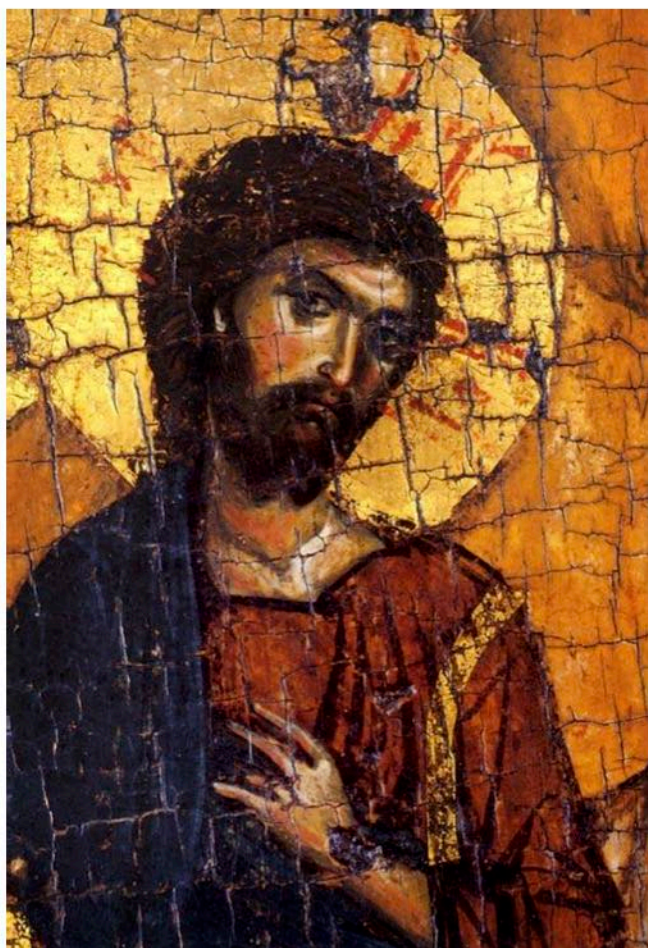

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ**

**«μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ»
(Ἰωάν. 15,9)**

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ

**ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2012 - 2013**

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 2012

Τι σημαίνει αληθινός χριστιανός- ποια είναι η αποστολή της Εκκλησίας και του καθενός στον κόσμο

Α. Η αποστολή των δώδεκα μαθητών στον κόσμο (Ματθ. 10, 1-31)

1 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. 2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐσιν ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, 3 Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, 4 Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. 5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἔθνων μὴ ἀπέλθete, καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθete· 6 πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. 7 πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ἡγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 8 ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. 9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, 10 μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιός γάρ ἐστιν ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ. 11 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθete, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κάκει μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθete. 12 εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν λέγοντες· εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. 13 καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἁγία, ἐλέθτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἁγία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. 14 καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρας ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. 16 Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. 17 προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· 18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19 ὅταν δὲ παραδῶσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· 20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. 21 παραδώσει δὲ

ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· 22 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. 23 ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. 25 ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ; 26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἔστι κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. 27 ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε, κηρύττετε ἐπὶ τῶν δωματίων. 28 καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυνάμενων ἀποκτείνειν· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. 29 οὐχὶ δύο στρουθία ἄσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 30 ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶ. 31 μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

1 Κατόπιν φώνησε κοντά του τοὺς δώδεκα μαθητὲς του καὶ τοὺς ἔδωκε ἐξουσία πάνω στα ἀκάθαρτα πνεύματα, ἔτσι που νὰ μποροῦν νὰ τὰ βγάλουν καὶ νὰ θεραπεύουν κάθε ἀρρώστια καὶ κάθε πάθηση. 2 Καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων εἶναι τὰ ἐξῆς: Πρῶτος ὁ Σίμων, που ἀποκαλεῖται Πέτρος καὶ ὁ ἀδελφὸς του ὁ Ἀνδρέας, ὁ Ἰάκωβος, ὁ γιὸς τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ὁ ἀδελφὸς του ὁ Ἰωάννης, 3 ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Βαρθολομαῖος, ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ Ἰάκωβος, ὁ γιὸς τοῦ Ἀλφαίου καὶ ὁ Λεββαῖος, που ἐπονομάστηκε Θαδδαῖος, 4 ὁ Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, αὐτὸς ὁ ὁποῖος καὶ τὸν κατὰδωσε. 5 Αὐτοὺς τοὺς δώδεκα ἀπέστειλε ὁ Ἰησοῦς, αφοῦ τοὺς ἔδωκε ὁδηγίες λέγοντάς τους: Μὴν πάρετε τὸ δρόμο πρὸς τὰ ἔθνη καὶ σὲ πόλιν Σαμαρειτῶν μὴν μπεῖτε. 6 Πηγαίνετε, καλύτερα, στὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ. 7 Καὶ περιοδεύοντας νὰ κηρύττετε λέγοντας πως ἔχει πλησιάσει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 8 Νὰ γιαιτρεύετε ἀρρώστους, νὰ καθαρίζετε λεπρούς, νὰ ἀνασταίνετε νεκρούς, νὰ βγάζετε δαιμόνια. Δωρεάν πήρατε, δωρεάν δώστε. 9 Μὴν ἔχετε χρυσὸ μήτε ἀσήμι μήτε χαλκὸ στὰ ζωνάρια σας. 10 Μὴν πάρετε σακίδιο γιὰ τὸ δρόμο οὔτε δύο χιτῶνες οὔτε παπούτσια οὔτε ραβδί, γιατί τὴν ἀξίζει ὁ ἐργάτης τὴν τροφή του. 11 Καὶ σὲ οποιαδήποτε πόλιν ἢ χωριὸ κι ἀν μπεῖτε, ἐξετάστε νὰ δεῖτε ποῖος εἶναι ἄγιος ἐκεῖ, καὶ σὲ ἐκεῖνου τὸ σπίτι νὰ μείνετε ὥσπου νὰ ἀναχωρήσετε. 12 Καὶ μπαίνοντας στὸ σπίτι, χαιρετήστε τὴν οἰκογένεια. 13 Κι ἀν εἶναι ἄξιο τὸ σπίτι, ας ἐρθεῖ σ' αὐτὸ ἡ εἰρήνη σας. Ἀν ὅμως δὲν εἶναι ἄξιο, ἡ εἰρήνη σας ας γυρίσει πίσω σὲ σας. 14 Κι ἀν κάποιος δὲ σας δεχτεῖ κι οὔτε ἀκούσει τὰ λόγια σας, βγαίνοντας ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι ἐκεῖνο ἢ τὴν πόλιν ἐκεῖνη, τινάξτε ἀκόμη καὶ τὴ σκόνῃ ἀπὸ τὰ πόδια σας. 15 Πράγματι, σας λέω, ἐπιεικέστερη θὰ εἶναι ἡ τιμωρία στὶς πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων τὴν ἡμέρα τῆς κρίσης, παρὰ στὴν πόλιν ἐκεῖνη. 16 Βλέπετε, σας στέλνω ἐγὼ σαν πρόβατα ἀνάμεσα σὲ λύκους. Νὰ εἰστε, λοιπόν, προσεκτικοὶ σαν τὰ φῖδια καὶ ἄδολοι σαν τὰ περιστέρια. 17 Καὶ νὰ φυλάγεστε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, γιατί θὰ σας παραδώσουν σὲ δικαστήρια καὶ μέσα στὶς συναγωγὰς τοὺς θὰ σας μαστιγώσουν. 18 Θὰ συρθεῖτε ἐπίσης μπροστὰ σὲ ἡγεμόνες καὶ σὲ βασιλιάδες εξαιτίας μου, γιὰ νὰ δοθεῖ μαρτυρία στοὺς ἰδίους καὶ στὰ ἔθνη. 19 Ὅμως, ὅταν σας παραδίνουν, μὴ σας ἀπασχολήσῃ τὸ πῶς θὰ μιλήσετε ἢ τὸ τι θὰ πεῖτε, γιατί θὰ σας δοθεῖ ἐκεῖνη τὴν ὥρα τι θὰ πεῖτε, 20 γιατί δὲν εἰστε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι που μιλάτε, ἀλλὰ εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατέρα σας ἐκεῖνο που μιλάει μέσα σας. 21 Ἀκόμα κι ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸ θὰ παραδώσῃ σὲ θάνατο καὶ πατέρα τὸ παιδί του καὶ θὰ ἐπαναστατήσουν παιδιὰ ἐνάντια στοὺς γονεῖς τοὺς καὶ θὰ τοὺς σκοτώσουν. 22 Καὶ θὰ σας μισοῦν ὅλοι ἐξαιτίας τοῦ ὀνόματός μου. Καὶ ὁποῖος ἀντέξει ὡς τὸ τέλος, αὐτὸς θὰ σωθεῖ. 23 Κι ὅταν σας καταδιώκουν σὲ μιὰ πόλιν, νὰ φεύγετε στὴν ἄλλη. Πράγματι, σας λέω, δὲν πρόκειται νὰ τελειώσετε μετὰ τὶς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ὥσπου νὰ ἐρθεῖ ὁ Γιος τοῦ ἀνθρώπου. 24 Δὲν ὑπάρχει μαθητὴς ἀνώτερος ἀπὸ τὸ Δάσκαλό του οὔτε δούλος ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Κύριό του. 25 Ἀρκετὸ εἶναι γιὰ τὸ μαθητὴ νὰ γίνῃ ὅπως ὁ Δάσκαλός του καὶ ὁ δούλος ὅπως ὁ Κύριός του. Ἀν τὸν οἰκοδεσπότη τὸν ὀνόμασαν Βεελζεβούλ, πόσο μᾶλλον τοὺς δικούς του. 26 Μὴν τοὺς φοβηθεῖτε λοιπόν. Ἄλλωστε δὲν ὑπάρχει τίποτε καλυμμένο που δὲ

θα αποκαλυφτεί, και μυστικό που δε θα φανερωθεί. 27 Αυτό που σας λέω στο σκοτάδι, να το πείτε στο φως, κι αυτό που ακούτε ψιθυριστά, κηρύξτε το από τις ταράτσες. 28 Και μη φοβηθείτε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα αλλά δεν μπορούν να σκοτώσουν την ψυχή. Απεναντίας, φοβηθείτε μάλλον εκείνον που μπορεί να κάνει και την ψυχή και το σώμα να χαθούν μέσα στη γέεννα. 29 Δεν πουλιούνται δυο σπουργίτια για ένα ασσάριο; Κι όμως ούτε ένα απ' αυτά δεν πρόκειται να πέσει στη γη χωρίς να το επιτρέψει ο Πατέρας σας. 30 Προκειμένου μάλιστα για σας, ακόμα και οι τρίχες του κεφαλιού σας είναι όλες μετρημένες. 31 Μη φοβηθείτε λοιπόν, γιατί από πολλά σπουργίτια διαφέρετε εσείς.

B. Ερμηνευτικά σχόλια

Έχει πλησιάσει η βασιλεία των ουρανών: αυτή είναι η αποστολή του κάθε χριστιανού, να κηρύττει με τη ζωή και τα λόγια του ότι έχει φτάσει η Βασιλεία των Ουρανών. Ότι δηλαδή ο Χριστός έγινε άνθρωπος, για να κάνει τον άνθρωπο Θεό. Ότι μέσα στην Εκκλησία ο άνθρωπος βρίσκει την αγάπη, την αληθινή χαρά, νόημα ζωής. Ο άνθρωπος μαθαίνει να συγχωρεί και να προσφέρει στον συνάνθρωπό του ό,τι περισσότερο μπορεί. Πρωτίστως, μαθαίνει να προσεύχεται για τον άλλο και να μοιράζεται. Αυτή είναι η ζωή των Αποστόλων. Δεν ήταν απλοί ανθρωπιστές, αλλά διδάσκαλοι του Ευαγγελίου, φανέρωναν το Χριστό.

Δωρεάν πήρατε, δωρεάν δώστε: Η χάρις του Θεού δίνεται δωρεάν. Δεν πληρώνεις το Θεό για να σε αγαπήσει. Επίσης, και τα όποια χαρίσματα έχουμε, κι αυτά δωρεάν μας δίδονται. Επομένως, αυτό που έχει σημασία, είναι δωρεάν να προσφέρουμε, από την καρδιά μας. Δεν αγοράζουμε την αγάπη, τη σωτηρία, το Θεό. Μας δίνεται. Έτσι κι εμείς, καλούμαστε να δίνουμε ό,τι μας δόθηκε. Δώρο και αντίδωρο.

Βλέπετε, σας στέλνω εγώ σαν πρόβατα ανάμεσα σε λύκους: οι λύκοι είναι το κοσμικό πνεύμα. Αυτόν που περιφρονεί την πίστη και το Θεό και μας θέλει να απολαμβάνουμε τη ζωή μας, σα να μην υπάρχει Θεός. Λύκοι είναι ακόμη όλοι όσοι μας κοροϊδεύουν που πιστεύουμε, όσοι μας θεωρούν καθυστερημένους, ότι δήθεν στερούμαστε τη χαρά. Η πίστη όμως γεμίζει τον άνθρωπο αληθινή χαρά, γιατί ό άνθρωπος αγαπά. Ακόμη κι αν τον απορρίπτουν, μαθαίνει να συγχωρεί. Αυτό δεν μπορεί να το χωνέψει το κοσμικό πνεύμα, το οποίο διδάσκει την εκδίκηση, την απόρριψη, την εκμετάλλευση.

Μη σας απασχολήσει το πώς θα μιλήσετε ή το τι θα πείτε, γιατί θα σας δοθεί εκίνη την ώρα τι θα πείτε: ο Χριστός δεν μας εγκαταλείπει, ό,τι κι αν γίνει. Μας φωτίζει, μάλιστα, να απαντήσουμε σε όσους μας κατηγορούν, αρκεί να έχουμε πίστη και διάθεση να παλέψουμε να Τον ακολουθήσουμε. Αυτό το βλέπουμε στη ζωή των μαρτύρων, οι οποίοι παρουσιάζονταν στους αυτοκράτορες και τους διοικητές, αλλά και στους διακστές, όχι μόνο στα χρόνια των Ρωμαίων, αλλά και επί Τουρκοκρατίας, και έδιναν γενναίες απαντήσεις, φωτισμένοι από το Άγιο Πνεύμα.

Προκειμένου μάλιστα για σας, ακόμα και οι τρίχες του κεφαλιού σας είναι όλες μετρημένες: αν αισθανόμαστε την αποστολή μας ως χριστιανοί, τότε ο Θεός προνοεί και για την πιο μικρή λεπτομέρεια της ζωής μας. Μας δίνει δύναμη κι ανοίγει παράθυρα και πόρτες, ώστε να αντέξουμε τις δυσκολίες μας και να βγούμε νικητές. Αυτός που αληθινά πιστεύει, δεν φοβάται.

Γ. Η αποστολή μας

Ο αληθινός χριστιανός είναι άνθρωπος απεσταλμένος στον κόσμο. Οι δώδεκα Απόστολοι έζησαν την αγάπη, την αλήθεια, τα θαύματα, τη χαρά της Ανάστασης του Χριστού. Όμως κι εμείς σήμερα οι χριστιανοί ζούμε το Χριστό μέσα στην Εκκλησία, μέσα από την προσευχή μας, μέσα από τα μυστήρια της Εκκλησίας, μέσα από την συμμετοχή

μας στη Θεία Ευχαριστία. Κι εμείς λοιπόν ως μικροί απόστολοι του Χριστού έχουμε αποστολή να μιλήσουμε με τον τρόπο μας για την πίστη στους ανθρώπους. Στο σπίτι, στο σχολείο, στην παρέα, όλη η καθημερινότητά μας μπορεί να μιλάει στους άλλους ανθρώπους για το Χριστό και την Βασιλεία των Ουρανών. Το πρωί της Κυριακής που πηγαίνουμε στη Θεία Λειτουργία και κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, όταν περνούμε από κάποιο ιερό ναό και κάνουμε το σταυρό μας, όταν προσευχόμαστε, όταν διαβάζουμε την Καινή Διαθήκη και τους βίους των Αγίων μας.... τότε γινόμαστε μικροί απόστολοι και με την ζωή μας μιλάμε στους ανθρώπους για το Χριστό.

Δ. Η αποστολή της Εκκλησίας

Η Εκκλησία επιτελεί το σωστικό της έργο όχι με εκείνα που συνήθως πράττει, ούτε με εκείνα που λέγει, αλλά κυρίως με αυτό που *είναι*. Αυτό το “είναι”, με άλλα λόγια αυτή η ταυτότητα και αυτοσυνειδησία της Εκκλησίας, δεν είναι τίποτε άλλο παρά το όραμα ενός καινούργιου κόσμου διαφορετικού από το φθαρτό και συμβατικό στον οποίο ζούμε, το όραμα δηλαδή της προσδοκώμενης Βασιλείας του Θεού. Το όραμα όμως αυτό πέρα από υπερβατική και προσδοκώμενη στα έσχατα οντότητα αποτελεί εν ταυτώ και χειροπιαστή ιστορική πραγματικότητα, εναλλακτική πρόταση ζωής, υπέρβαση της καθημερινότητας και της φθαρτότητας, τις οποίες εκφράζει η συμβατική ζωή.

Αυτή την εναλλακτική πρόταση ζωής, η Εκκλησία οφείλει να εκφράζει αυθεντικά στον εσωτερικό της χώρο, στη λατρεία δηλαδή και τη διοίκησή της, κατά δεύτερο όμως και κύριο λόγο να μεταλαμπαδεύει προς τα έξω, να την καταθέτει με άλλα λόγια ως ζωντανή “μαρτυρία” στον κόσμο. Εκκλησία χωρίς αυτή την ιερή “αποστολή” της απλούστατα δεν είναι Εκκλησία. Όσο κι αν σε πολλούς φαίνεται παράδοξο, η Εκκλησία δεν υπάρχει για τον εαυτό της, αλλά για τον κόσμο. Στο παρελθόν η «ιεραποστολή» της Εκκλησίας διακρίνονταν σε εσωτερική και εξωτερική και μια τέτοια διάκριση υπήρξε ασφαλώς πολύ ωφέλιμη τουλάχιστο για μας τους Ορθοδόξους, αφού έγινε αφορμή να ξαναθυμηθούμε το χρέος μας για την εξωτερική ιεραποστολή, μας έβγαλε από την ιεραποστολική ραθυμία, μας ανάγκασε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας με τους λοιπούς χριστιανούς για τον ευαγγελισμό της οικουμένης, μας υπενθύμισε την υποχρέωσή μας ως χριστιανών να κηρύξουμε στα πέρατα της οικουμένης το μήνυμα της εν Χριστώ σωτηρίας, σύμφωνα με την επιταγή του αναστάντος «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη..» (Ματθ. 28.19). Σήμερα όμως μια τέτοια διάκριση θεωρείται ξεπερασμένη. Γι’ αυτό και επίσημα η Ορθόδοξη Εκκλησία ενώνει τις δυνάμεις της «με πάντα άνθρωπο καλής θελήσεως», όπως συνεχώς υπογραμμίζεται στα μηνύματα των προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών, τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό, για την υπέρβαση του κακού στον κόσμο, ο οποίος με τη σύγχρονη τεχνολογία έγινε πια ένα μεγάλο χωριό.

<http://users.auth.gr/~pv/Metanewterikotita.htm>

